

jeg heller ikke er en god Begrundelse. Vi er jo alle enige om, at Kongeaagrænsen skal slettes, og det sker bedst ved, at man kun har een Landsret i Jylland, og den bør da være i Viborg. Ved at beskære Vestre Landsret for en Del af sit Omraade ophæver man en gammel, jeg kan godt sige: tusindaarig Ordning, idet jo Viborg igennem umindelige Tider har været Sæde for Landsretten i Jylland. At fravige denne gamle historiske Tradition vil jeg fraraade det høje Ting at gaa med til. Skal endelig Søndre Landsret bibeholdes, bør det efter min Mening ikke ske derved, at Vestre Landsret berøves noget af sit Omraade. Dette vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister og det kommende Udvalg at tage under velvillig Overvejelse.

Sundbo: Der kunde have været Grund til at optage en Debat om den mærkelige Nævningekendelse i Barnemords-sagen. Men efter at baade det ærede Medlem Hr. Ruffeld og navnlig det ærede Medlem Hr. Pürschel har brugt denne Sag til et Angreb — og fra Hr. Pürschels Side et ganske systematisk og voldsomt Angreb — paa Nævningeinstitutionen, er der sikkert ingen Grund til at drøfte dette Spørgsmaal videre. Jeg hører til dem, der mener, at det er en ganske mærkelig Nævningekendelse, og jeg har ogsaa udtalt det offentligt; men en Debat kan ikke føres paa det Grundlag, at Nævningeinstitutionen er kommet i Miskredit. Det er jo kun et enkelt Tilfælde, hvor Nævningerne har afsagt en højt mærkelig Kendelse, og det kan ikke begrunde et almindeligt Angreb paa selve Nævningeinstitutionen. Jeg beklager derfor, at de to ærede Medlemmer her har bragt Diskussionen ind i et ganske forkert Plan.

Jeg har i øvrigt begæret Ordet for som Repræsentant for Ribe Amt at protestere imod, at dette Amt skal lægges ind under Søndre Landsret i Sønderborg. Jeg vil samtidig protestere imod, at man overhovedet beholder Søndre Landsret. Det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at det var til Fordel for Juristerne, at den højtærede Minister vilde beholde denne Ret. Nej, deri har det ærede Medlem ganske Uret. Juristerne protesterer ogsaa derimod, og man kan jo sige, at efter at endogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel er gaaet imod den højtærede Minister, er denne forladt af Guder og Mennesker og har i Virkeligheden slet ingen at holde sig til. Hvad Juristerne angaar, staar jeg her med en Resolution, om man vil kalde det saa, der er vedtaget

af Juridisk Forening for Ribe Amt. Den er indsendt til Justitsministeriet i god Tid, saa der kunde have været taget Hensyn til den ved Fremsættelse af Lovforslaget, men den højtærede Minister har ganske ignoreret den. Jeg er af Foreningen blevet opfordret til at fremdrage Sagen her, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af denne Resolution.

Foreningen fremhæver imod at bibeholde Søndre Landsret, „at de Forhold, der nødvendiggjorde Oprettelsen af en særlig Landsret for Sønderjylland, ikke er til Stede i saa høj Grad som ved Lovens Gennemførelse og kan antages snart ganske at ville tabe deres Betydning, at det maa anses for urimeligt, at der haves to Landsretter for Jylland, medens for den øvrige Del af Landet een Landsret er tilstrækkelig, skønt det under denne hørende Folketal er større end Folketallet i Jylland, og skønt det ingenlunde kan siges, at de lokale Forhold og navnlig Jernbaneforbindelserne er vanskeligere for Adgangen til en hele Jylland omfattende Landsret i Viborg end for Adgangen til Øernes Landsret, og at det vil være forbundet med betydelig større Bekostning at opretholde 2 smaa Landsretter end en større, som med et forholdsvist mindre Antal Dommere kan overkomme det samme Arbejde, som paahviler de to mindre Landsretter.“

Juridisk Forening for Ribe Amt har endvidere henstillet til Justitsministeren, at han, inden dette Forslag om at bibeholde Søndre Landsret kom frem, vilde afæske Den danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark og Det danske Sagførersamfund Erklæringer om denne Sag. Saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, har den højtærede Minister ikke indhentet disse tre Institutioners Vota, før denne Sag blev fremlagt. Det forekommer mig for det første at være et Bevis paa, at det ikke er Juristerne, Ministeren har taget Hensyn til der, men for det andet viser det, at Ministeren ikke her har indhentet saadanne Erklæringer, som man plejer at indhente i en saa betydelig Sag som denne.

Nu bemærker Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det gælder om at sammensmelte det genforenede Sønderjylland med det øvrige Land, og dertil skal denne Søndre Landsret tjene og navnlig den Omstændighed, at Ribe Amt og en Del af Vejle Amt lægges ind under Søndre Landsret. Det er, som allerede det ærede Medlem Hr. Pürschel har bemærket, en ganske forkert Maade at gøre det paa. Hvis